

Bryssel den 21 mars 2018
Rev1

TILLKÄNNAGIVANDE TILL BERÖRDA AKTÖRER

FÖRENADE KUNGARIKETS UTTRÄDE OCH EU-REGLERNA OM GEOBLOCKERING

Förenade kungariket anmälde den 29 mars 2017 sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen. Detta innebär att om inte något annat datum fastställs i ett ratificerat avtal om utträde¹ kommer unionens hela primär- och sekundärrätt att upphöra att vara tillämplig på Förenade kungariket med verkan från och med den 30 mars 2019 kl. 00:00 (centraleuropeisk tid) (nedan kallad *utträdesdagen*).² Förenade kungariket kommer då att bli ett så kallat tredjeland³.

Förberedelserna inför utträdet är inte bara en fråga för EU-myndigheterna och de nationella myndigheterna, utan också för privata parter.

Mot bakgrund av den betydande osäkerhet som råder, särskilt i fråga om innehållet i ett eventuellt avtal om utträde, vill kommissionen påminna ekonomiska aktörer om de rättsliga konsekvenser som behöver beaktas när Förenade kungariket blir ett tredjeland.

Med förbehåll för eventuella övergångsbestämmelser som kan ingå i ett eventuellt avtal om utträde är från och med utträdesdagen förordning (EU) 2018/302⁴ om åtgärder mot omotiverad geoblockering och andra former av diskriminering på grund av kunders nationalitet, bosättningsort eller etableringsort på den inre marknaden inte längre tillämplig på Förenade kungariket. Detta får särskilt nedan angivna konsekvenser från och med utträdesdagen.

---

¹ Förhandlingar pågår med Förenade kungariket i syfte att nå ett avtal om utträde.

² I enlighet med artikel 50.3 i fördraget om Europeiska unionen får Europeiska rådet dessutom, i samförstånd med Förenade kungariket, med enhällighet besluta att fördragen ska upphöra att vara tillämpliga vid en senare tidpunkt.

³ Ett tredjeland är ett land som inte är medlem i EU.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/302 av den 28 februari 2018 om åtgärder mot omotiverad geoblockering och andra former av diskriminering på grund av kunders nationalitet, bosättningsort eller etableringsort på den inre marknaden (EUT L 60 I, 2.3.2018, s. 1).

1. KUNDER

Från och med dess tillämpningsdatum (3 december 2018) förbjuder förordning (EU) 2018/302 diskriminering på grund av kunders nationalitet, bosättningsort eller etableringsort, inklusive omotiverad geoblockering, i samband med vissa gränsöverskridande transaktioner mellan en näringsidkare och en kund vid försäljning av varor och tillhandahållande av tjänster inom EU. I synnerhet föreskrivs följande åtgärder till skydd för kunderna⁵:

- Förbud mot diskriminerande blockering eller begränsning av kundernas åtkomst till näringsidkares onlinegränssnitt (t.ex. en webbplats) och omdirigering av dem till ett annat onlinegränssnitt utan kundens medgivande (artikel 3).
- Förbud mot att näringsidkare i vissa definierade situationer på diskriminerande grunder tillämpar olika villkor för kundernas åtkomst till varor eller tjänster (artikel 4, informellt känd som principen om att man ska kunna handla på lika villkor som lokalbefolkningen).
- Förbud mot diskriminering av skäl som rör betalning (artikel 5).

Från och med utträdesdagen kommer fysiska personer som är bosatta i Förenade kungariket (såvida inte de är medborgare i en medlemsstat) eller företag som är etablerade i Förenade kungariket inte att omfattas av förordning (EU) 2018/302.

- För det första kommer sådana personer eller företag som önskar få åtkomst till webbplatser i EU inte att omfattas av ovannämnda förbud vad gäller åtkomst till näringsidkares onlinegränssnitt. Detta innebär att en näringsidkare skulle kunna blockera, begränsa eller omdirigera dessa kunder till specifika versioner av hans/hennes webbplats som kan skilja sig från den version som kunden ursprungligen ville få åtkomst till.
- För det andra kommer sådana personer eller företag inte längre garanteras möjligheten att kunna handla på lika villkor som lokalbefolkningen i EU i situationer som omfattas av artikel 4 i förordningen, bland annat att få samma priser och villkor för leverans av varor och tjänster som lokalbefolkningen (dvs. kunderna i näringsidkarens hemmedlemsstat). Försäljning av varor och tjänster offline och online, såsom varor som levereras eller hämtas upp på EU:s territorium och biljetter till sportevenemang eller nöjesparker i medlemsstaterna, samt försäljning av elektroniskt levererade tjänster, såsom hosting, är exempel på områden där dessa kunder kommer att påverkas.
- För det tredje kommer sådana personer eller företag som använder betalningsmedel från Förenade kungariket inte att skyddas mot att näringsidkare tillämpar andra villkor för en betalningstransaktion än de villkor som erbjuds EU-kunder, eller vägrar att slutföra försäljningen av skäl som rör betalning, när de betalar (eller vill betala) på elektronisk väg för varor eller tjänster.

---

⁵ Både konsumenter och företag.

2. NÄRINGSIDKARE

Förordning (EU) 2018/302 är tillämplig på alla näringsidkare som är verksamma i EU, oavsett om de är etablerade i EU eller i ett tredjeland (skäl 17).

Från och med utträdesdagen kommer därför näringsidkare som är etablerade i Förenade kungariket och som erbjuder sina varor eller tjänster till kunder i EU att fortsätta att vara bundna av reglerna i förordning (EU) 2018/302 med avseende på denna verksamhet.

På kommissionens webbplats <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/geo-blocking-digital-single-market> finns allmän information om geoblockering. Webbplatsen kommer vid behov att uppdateras med ytterligare information om Förenade kungarikets utträde.

Europeiska kommissionen

Generaldirektoratet för kommunikationsnät, innehåll och teknik